

מונחון
להט"ב

לפרטים והצטרפות:

family@mercazachva.org.il

www.mercazachva.org.il

כתיבה: ד"ר מאיר סיידלר

ייעוץ מקצועי: ארגון 'בקדושה'

עיצוב החוברת והעטיפה: TWB.CO.IL

תוכן העניינים

5	מבוא - מדוע מונחון להט"ב?
6	להט"ב
7	אותיות להט"ב - האות "ל"
8	אותיות להט"ב - האות "ה"
10	אותיות להט"ב - האות "ט"
12	אותיות להט"ב - האות "ב"
13	מגדר
14	משפחה - "המשפחה החדשה"
16	הזכות להורות
17	פוליאמוריה
18	הומופוביה
20	"טיפול המרה" או טיפול פסיכותרפיה?

מבוא - מדוע מונחון להט"ב?

בתקופה האחרונה התרחשה בארץ מהפכה, המהפכה הלהט"בית. תפיסות שלפני זמן לא רב היו מחוץ לקונצנזוס נחשבות היום לאמת בלתי ניתנת לערעור שמתנגדיה מוצגים כחשוכים, אויבי הטוב והצדק. אנשי תנועת הלהט"ב שחוללו את המהפכה מבקשים להשלים את המהלך ולהשתיק כל קול שמתנגד להם: בתקשורת, באקדמיה, במערכת החינוך, בכנסת ובמערכת המשפט.

תנועת הלהט"ב הכניסה בשנים האחרונות, בסיוע של התקשורת ושל אנשי אקדמיה מסוימים, שלל חידושים לשוניים לשיח הציבורי. חידושים אלו מיועדים לקדם את האג'נדה הלהט"בית ולהטמיע אותה בקרב החברה היהודית במדינת ישראל. התפיסות החדשות מבית המדרש הלהט"בי סותרות, על פי רוב, את ערכי היהדות, ומאיימות על הקדוש לנו מכול: המשפחה היהודית.

מונחון קצר זה מבקש להנגיש לאנשי ולנשות חינוך החפצים בכך מושגים מעולם הלהט"ב ולחשוף את השקפות היסוד (הבלתי מנוסחות על פי רוב) העומדות מאחוריהם. יודגש כי המאמץ ההסברתי שלנו מכוון נגד להט"ב כתנועה מאורגנת והערכים שחרטה על דגלה ולא נגד אנשים פרטיים.

ראשי התיבות להט"ב כוללים במונח אחד לסביות, הומואים, טרנסג'נדרים וביסקסואלים (על כל אחד מהם להלן בנפרד). המונח העברי תואם את מקבילתו האנגלית LGBT, שנכנסה לשימוש בארה"ב החל מסוף שנות ה-80 של המאה הקודמת. המונח העברי הומצא בשנת 2001 על ידי הפעיל החברתי שבי גטניו. גטניו השקיע מחשבה רבה בבחירת המונח, כאשר השיקול המכריע לטובתו (מבין כמה חלופות של צירופי אותיות) היה הקונוטציה החיובית שהוא מעורר: הקרבה לפועל "להיטיב". החל משנת 2002 הוכנס המונח בהדרגה לשימוש בתקשורת הישראלית ובשיח הציבורי. הדגל של

התנועה החברתית המיוצגת במונח זה צבוע בצבעי הקשת המסמלים רב-גוניות בתחום המגדרי והמיני (ראו גם ערך "מגדר").

תנועת להט"ב היא תנועה לוחמת המבקשת לשנות סדרי בראשית. הצלחתה במדינות המערב בכלל ובמדינת ישראל בפרט מהווה מהפכה של ממש. לפי הנראטיב הלהט"בי,

בניגוד לטענת הלהט"בים לא מדובר בדרישה לחופש הפרט, שממילא קיים במדינה דמוקרטית, אלא בדרישה שהמדינה תקדם מבחינה חינוכית, ערכית וגם תקציבית סוגים שונים של מיניות ותפיץ את ערכי המשפחה ההיברידית, "המשפחה החדשה"

הציוויליזציה האנושית כולה - בפרט זו שעוצבה על ידי היהדות והדתות שיצאו או הושפעו ממנה (נצרות ואסלאם) - הינה סדרה ארוכה ואכזרית של דיכוי מיעוטים מגדריים שלא תאמו את התרבות המקראית הפוסלת כל זוגיות אחרת פרט לזוגיות בין איש ואישה. פסוקים כמו "על כן יעזוב איש את אביו ואמו ודבק באשתו" (בראשית ב, כד) או "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם" (בראשית ב, ה) הם לצנינים בעיני הלהט"בים. לפי התפיסה הלהט"בית, אלה אינם אלא ביטויים לגישה מסלילה (= המכניסה בני אדם למסלול שהחברה כופה עליהם בעל כורחם). לשיטת הלהט"בים, עלינו להוקיע גישה זו ולהמיר אותה בגישה "מכילה" המבשרת חופש גמור בתחום המיני. מדובר בשינוי חברתי עמוק הכולל מגוון רחב מאד של מרכיבים, כגון הכרת המדינה בנישואים חד-מיניים, "הזכות להורות" (ראו ערך זה), הכנסת תעמולה

להט"בית למערכת החינוך, עידוד בני נוער להתנסות בשלל גווני הקשת הלהט"בית וכדו'. זאת ועוד, בניגוד לטענת הלהט"בים לא מדובר בדרישה לחופש הפרט, שממילא קיים במדינה דמוקרטית, אלא בדרישה שהמדינה תקדם מבחינה חינוכית, ערכית וגם תקציבית סוגים שונים של מיניות ותפיץ את ערכי המשפחה ההיברידית, "המשפחה החדשה" (ראו ערך זה).

לאחר אלפי שנות ציוויליזציה שבהן שלטה - בכל תורות המוסר, אם דתיות, אם פילוסופיות-חילוניות - התפיסה שעל האדם להכפיף את תאוותיו המיניות לשליטת השכל, התנועה הלהט"בית מבקשת להפוך את היוצרות. היא מקדמת - בשם הנאורות - גרסיה תרבותית קיצונית שבמסגרתה מוגדרת זהותו של האדם על פי דחפיו המיניים מכל סוג שהוא.

אותיות להט"ב

האות "ל" שבלהט"ב מציינת "לסביות". מונחים שונים המתארים את תופעת החד-מיניות בנשים - כלומר הומוסקסואליות נשית (ראו ערך "אותיות להט"ב - האות 'ה'") - היו בשימוש בעבר, עד שהשתרש, במחצית הראשונה של המאה ה-20, מונח זה. הוא קשור לאי היווני לסבוס, שבו פעלה במאה ה-6 לפני הספירה הנוצרית, המשוררת המיתולוגיה סאפפו שקיבצה סביבה מעריצות צעירות. אף כי בשיריה לא מוזכר מגע מיני בין נשים, היו מי שפירשו כמה מיצירותיה ברוח זו.

מה שכתוב בערך הבא לגבי הומוסקסואליות תקף ברובו גם לגבי לסביות. עם זאת, ישנם הבדלים אחדים. לפי הערכות מחקריות, מספר הנשים הלסביות קטן בהרבה ממספר הגברים ההומוסקסואלים. לעומת זאת, קיים מחקר לפיו אחוז גדול יותר של נשים - בהשוואה לגברים הומוסקסואלים - הצליחו לשנות את נטייתן הלסבית ולהקים משפחות נורמטיביות.

בהלכה יש מחלוקת אם המעשה הלסבי, המכונה "הנשים המסוללות זו בזו", אסור מן התורה או שמדובר באיסור מדברי חכמים - אך לדעת הכול מדובר במעשה פריצות שאסור על פי ההלכה, והיהדות שוללת אותו מכל וכל.

האות האות האות האות | אותיות להט"ב

האות "ה" שבלהט"ב מסמנת "הומוסקסואלים". מונח זה הוכנס לשימוש לראשונה בשנת 1869 על ידי הסופר האוסטרו-הונגרי קארל-מריה קרטבני (1824 - 1882). "הומוס" ביוונית פירושו "שווה" (לא קשור למילה הלטינית "הומו" שפירושה "אדם"). אם כן, "הומוסקסואלים" הם גברים בעלי משיכה מינית למי ששווה להם, כלומר לגברים אחרים (עבור נשים עם נטייה חד-מינית נכנס לשימוש מונח אחר, "לסביות", ראו הערך הקודם).

הנטייה ההומוסקסואלית מוכרת באנושות משחר ההיסטוריה. כיום, ישנן הערכות שונות מה אחוז הגברים בחברה בעלי הנטייה ההומוסקסואלית. יש לציין כי קשה מאד לקיים מחקר שייתן תוצאות מדויקות לשאלה זו - מדובר בנושא שהוא תלוי תרבות, דיסקרטי ואישי. מה גם שאף מחקר לא בדק את האחוז המדויק בחברות רבות בעולם, כמו סין, איראן ועוד.

ארגוני להט"ב מקפידים לדבר על זהות הומוסקסואלית, אף על פי שחוקרים רבים של התופעה מעדיפים לדבר על מי שמעורב, בדרגות התמדה שונות, במעשים הומוסקסואליים. ההתעקשות על המונח "זהות" אינה מקרית: ארגוני להט"ב מבקשים לפסול על הסף כל דיון באפשרות לשנות את הנטייה ההומוסקסואלית (ראו גם ערך "טיפול המרה"), ו"זהות", בניגוד ל"נטייה", נתפסת כדבר שלא ניתן לשנותו. אולם תפיסה זו מולידה סתירה פנימית בהשקפת העולם הלהט"בית הכללית, הגורסת שהנטייה המינית של האדם היא היברידיית (כלומר יכולה לנוע הנה והנה על רצף, ראו גם הערך מגדר). על כל פנים נכון יותר לדבר על נטייה מאשר על זהות.

אותה תרבות מערבית שקיבלה בסלחנות ובקריצת עין מצב של בעל הבוגד באשתו, היא זו שמחבבת היום את הגישה הדוגלת במתן דרור לכל תשוקה מינית המתעוררת בנפשו של כל אדם ללא כל הגבלה מוסרית - כל עוד הדבר נעשה בהסכמה

הנטייה ההומוסקסואלית חוצה מגזרים, תרבויות ואוכלוסיות. ייתכן שהיא מולדת, ייתכן גם שהיא סביבתית-התפתחותית. בין כך ובין כך, בעלי הנטייה ההומוסקסואלית על פי רוב לא בחרו בה.

על פי התורה, מימוש הנטייה - משכב זכר - אסור בתכלית האיסור,

והוא אף מכונה בה פעמיים "תועבה", מונח גנאי שמבין איסורי העריות נכתב רק על משכב זכר. למרות מקובלות מסוימת שלה זכה משכב זכר בכמה תרבויות קדומות, כגון ביוון העתיקה - שם הוא התקיים בדרך כלל במסגרת של ניצול מיני של נערים על ידי גברים מבוגרים - משכב זכר נתפס כמגונה ברוב התרבויות והדתות במהלך ההיסטוריה.

ההנחה שבכל חברה יש אחוז מסוים, שכאמור קשה מאד להתחקות אחריו, של גברים עם נטייה חד-מינית, וכן הדעה הרווחת בשיח הציבורי שנטייה מינית אינה ברת שינוי (ראו גם ערך "טיפול המרה"), עלולות להוביל למסקנה כאילו בנושא זה אין לאדם בחירה חופשית, והדרך היחידה העומדת בפניו היא להיכנע לנטייתו. מסקנה מוטעית זו אינה אלא תוצאה של תפיסה הרואה במימוש בלתי מרוסן של נטיותיו "הטבעיות" של האדם, בפרט אלה המיניות, את פסגת שאיפותיו. המימוש המרבי של יצריו המיניים של האדם עומד היום בראש סדר העדיפויות של התרבות המערבית. מבחינה זו הכשרת החד-מיניות היא תוצאה הכרחית של התרת רסן כללית בתחום המיניות האנושית. אותה תרבות מערבית שקיבלה בסלחנות ובקריצת עין מצב של בעל הבוגד באשתו, היא זו שמחבבת היום את הגישה הדוגלת במתן דרור לכל תשוקה מינית המתעוררת בנפשו של כל אדם ללא כל הגבלה מוסרית - כל עוד הדבר נעשה בהסכמה. גם גילוי עריות שבתוך המשפחה עומד כבר על הפרק, שהרי Love is love. ברור שתפיסה זו מנוגדת לכל תורת מוסר בעולם (הדורשת מהאדם לנווט בין שאיפותיו השונות ולהתגבר על יצריו) וקל וחומר ליהדות שחרטה על דגלה את הכלל "רשעים ברשות לבם, צדיקים לבם ברשותם".

מבחינה זו, ההתמודדות עם הנטייה החד-מינית אינה שונה מכל התמודדות אחרת של האדם עם יצריו ונטיותיו. אין ספק שהמוטיבציה להתמודדות עם הנטייה החד-

מינית משתנה בהתאם לעולם הערכי של המתמודד. אנו מוצאים עדויות רבות של אנשים, בפרט אנשים דתיים (כלומר בעלי מוטיבציה), שהצליחו להתמודד עם נטייה זו בהצלחה ולהקים משפחה יציבה.

כפי שצוין, אין בערך קצר זה כדי לקבוע מסמרות באשר לגורמי הנטייה החד-מינית, לפתרון הבעיה, או למענה לשאלה מדוע ברא הקב"ה אנשים עם נטייה שהוא אסר עליהם לממשה. שאלה זו מצטרפת לשאלות רבות מאד בתחום התאודיציה (= השאלה מדוע הקב"ה ברא עולם הכולל גם דברים רעים ומזיקים).

בנוסף על האמור יש לציין כי על פי כל השיטות הפילוסופיות והדתיות, טובת הכלל קודמת לטובת הפרט. היעדר פתרון ליחיד בעל נטייה חד-מינית אינו מצדיק את התרת הרסן שתסב נזק לכלל. שינוי סדרי בראשית, הבא לידי ביטוי בדרישה לראות בזוגיות חד-מינית אופציה שוות ערך לזוגיות בין איש ואישה - על כל ההשלכות החברתיות, המשפטיות והחינוכיות הכרוכות בכך - גורם נזק לחברה כולה (על כך ראו הערכים "להט"ב", "משפחה - המשפחה החדשה" ו"הזכות להורות").

האות "ט" שבלהט"ב מציינת טרנסג'נדרים. טרנסג'נדר הוא אדם המרגיש אישה בגוף של גבר או גבר בגוף אישה. ברוב המוחלט של המקרים מדובר במצב תודעתי סובייקטיבי, ללא ביסוס ביולוגי או גנטי. כדי להתאים את גופם להרגשתם הפנימית, חלק מהטרנסג'נדרים עוברים טיפולים הורמונליים ואף ניתוחים כירורגיים וקוסמטיים בלתי הפיכים, ויש מקום לשאלה על האתוס הרפואי של הרופאים המבצעים ניתוחים אלה. אולם יש גם טרנסג'נדרים רבים שאינם הולכים רחוק כל כך ומסתפקים בהבעת תחושותיהם. המשותף לכולם הוא הדרישה שהחברה תפנה אליהם בזהות המגדרית המורגשת.

במקום לזהות את התופעה כהפרעה שיש לטפל בה (האובדנות בקרב טרנסג'נדרים היא למרבה הצער גבוהה מאוד), נדרש הציבור לאמץ את ההפרעה ולהתנהג לפי דרישותיה: למשל לפנות לגבר בלשון נקבה ולאישה בלשון זכר. ארגוני להט"ב מעודדים את התופעה ואף דורשים מגננות בגני ילדים שלא לתקן בן שמדבר בלשון נקבה ולהיפך! אולם הכחשת הצורך בטיפול והגדרת הבעיה כתופעה שיש לעודדה, מזיקים הן לפרט הסובל מהפרעה זו והן לחברה. ויש גם מי שמנצלים זאת: בארה"ב הגיעו הדברים לכדי מצב שבו גברים שלא

במקום לזהות את התופעה כהפרעה שיש לטפל בה נדרש הציבור לאמץ את ההפרעה ולהתנהג לפי דרישותיה: למשל לפנות לגבר בלשון נקבה ולאישה בלשון זכר

הצליחו בתחרויות ספורט דיווחו על היותם "אישה בגוף של גבר", הפכו לטרנסג'נדריות והורשו להשתתף בתחרויות של נשים (ואף זכו במקום הראשון המיוחל, לתסכולן הרב של המתחרות שהיו נשים "מלידה").

גם אצלנו, במדינת ישראל, לא חסרים סיפורים אבסורדיים, ומעשה שהיה כך היה: אישה נרשמה במשרד הפנים כגבר, כלומר כטרנסג'נדר. אולם היות שטרנסג'נדר זה היה נשוי לגבר, הוא היה מעתה גם הומוסקסואל. בהמשך נכנס הטרנסג'נדר להיריון וילד בן. כאשר הגיע למשרד הפנים כדי לרשום את הרך הנולד, הוא ביקש להירשם, נוסף על בן זוגו, כאבא שני. אולם פקידת המשרד, שטרם הפנימה את המהפכה הלהט"בית, חשבה בטעות שאם הוא ילד, הוא יכול להיות רק היא, כלומר אימא. הטרנסג'נדר עתר לבג"ץ, ושופטי בית המשפט העליון נדרשו להשקיע את מיטב כישוריהם (ואת כספי משלמי המיסים) כדי להכריע בבעיה המשפטית הסבוכה. למען הסר ספק, מדובר במקרה אמיתי שפורסם באתר החדשות וואלה, בכתבה שבה הובעה מורת רוח מחוסר הרגישות של הרשויות בעניין. אולם חוסר הרגישות הוא דווקא מצד תנועת הלהט"ב, המשווקת לציבור סיבוך נפשי מצער בתור תופעה שיש לעודדה.

האות "ב" שבלהט"ב מציינת בי-סקסואליות (דו-מיניות). מונח זה נכנס לשימוש בתחילת המאה הקודמת. אנשים בי-סקסואלים הם אנשים שחשים משיכה מינית גם לגברים וגם לנשים. פעילה בי-סקסואלית אמריקאית ידועה, רובין אוקס, הגדירה זאת באופן הבא: "אני קוראת לעצמי ביסקסואלית כי אני מכירה בפוטנציאל שבי להימשך רומנטית או מינית, לאנשים מיותר ממין אחד, לא בהכרח באותו הזמן, לא בהכרח באותו האופן, ולא בהכרח באותה מידה."

יצויין שטענת "הם לא יכולים אחרת" - בה אירגוני להט"ב מציגים באופן גורף את כל החד-מיניים כמי שאינם יכולים להשפיע על נטייתם המינית - אינה קיימת בנוגע לבי-סקסואלים. אלה יכולים, מעצם הגדרתם, לקיים זוגיות הטרוסקסואלית רגילה. גבר בי-סקסואל נמשך הרי גם לנשים, ואישה בי-סקסואלית נמשכת גם לגברים. אשר על כן, אין לבי-סקסואלים באופן עקרוני בעיה לקיים זוגיות עם בן (בת) זוג מהמין השני. אולם אז הם אינם יכולים לממש את ה-בי. אשר על כן, ה"פתרון" היחיד למי שמגדיר את עצמו בי-סקסואל המבקש "לממש" את עצמו, הוא זוגיות זמנית מתחלפת - פעם עם גבר, פעם עם אישה - או לחלופין, לחיות בפוליאמוריה (ראו ערך זה).

(מקבילה עברית של המונח האנגלי gender) - מונח זה, במובנו הנוכחי, נכנס לשימוש בשנות ה-60 של המאה הקודמת ועבר מאז תהליך של רדיקליזציה. בתחילה הוא שימש רק כלי להבחנה בין המין המולד לבין התנהגויות "נשיות" ו"גבריות" נרכשות (שיכולות להשתנות מחברה לחברה), אך בהדרגה הוא הורחב עוד ועוד, עד שבפירושו הנוכחי הרדיקלי על ידי תנועת להט"ב, הוא בא למעשה להחליף את המונח מין. מינים יש שניים, זכר ונקבה. על ידי השימוש במונח "מגדר" (בארה"ב כאמור החל משנות ה-60, בארץ החל משנות ה-90 של המאה הקודמת) מנסים לחנך אותנו לתפיסה שכל אחד יכול להגדיר את "זהותו המינית" לגמרי כרצונו (מגדר מלשון "הגדרה"), אם זכר, אם נקבה, אם שניהם או משהו באמצע, וזאת אף על פי שמבחינה גנטית המין הוא מולד: או זכר (עם כרומוזומי XY) או נקבה (עם כרומוזומי XX), פרט למקרים נדירים ביותר של מוטציות (למשל XXY). החדרת המונח "מגדר" לשיח הציבורי משרתת תפיסה הדוגלת במיניות אנושית היברידיית שיכולה לנוע בין הקצוות, לפי בחירתו החופשית של האדם, ובכל רגע נתון. לפי תפיסה זו יכול כל אבא להפוך לאימא וכל אח לאחות, ובלבד שירגיש "אישה בגוף של גבר" (ראו גם ערך "אותיות להט"ב - האות "ט").

משפחה - "המשפחה החדשה"

המשפחה מהווה את היחידה הביולוגית-חברתית הקטנה ביותר והאינטימית ביותר. כל אדם עלי אדמות נוצר מזרע של אב וביצית של אם. עובדה ביולוגית זו והרגשות הטבעיים הנובעים ממנה הובילו לכך שהמודל של המשפחה הגרעינית הקלאסית - אבא, אימא, ילדים - הוא מודל כמעט בלעדי בכל התרבויות האנושיות, בכל הזמנים (להוציא קבוצות חריגות מאוד בהיסטוריה האנושית, דוגמת שבטים מבודדים ביערות הגשם בברזיל וכדו'). גם במשפחות פוליגמיות (פוליגמיה = ריבוי נשים), כמו באסלאם למשל, כל ילד קשור לאביו ולאימו הביולוגיים (כפי שאנו מכירים גם מיעקב אבינו ונשותיו).

סוציולוגים, אנתרופולוגים ופסיכולוגים ניסו להתחקות על סוד הצלחתו של המבנה המשפחתי הקלאסי, מעבר לקשר הביולוגי. האנתרופולוג האמריקאי ג'ורג' פיטר מורדוק (1897 - 1985) טען שהצלחת המשפחה הגרעינית נובעת מכך שהיא, ורק היא, מסוגלת לספק ארבע פונקציות: ביטחון כלכלי, סיפוק מיני, ילודה וחברות תקינה (= סוציאליזציה: היכולת של הילדים להשתלב בחברה). תפיסתו של מורדוק ספגה ביקורת מהסוציולוג טלקוט פרסונס (1902 - 1979). פרסונס צמצם את הפונקציות הניתנות לסיפוק רק על ידי המשפחה הגרעינית לשתיים: סוציאליזציה ועיצוב אישיותו של הילד. טענת פרסונס נבעה מהשינויים הכלכליים והחברתיים שהתחוללו בחברות המערביות לאחר מלחמת העולם השנייה, וכן מהשינוי במעמד האישה, שבהדרגה הביאו לכך שנשים יכלו להתפרנס בכוחות עצמן (ביטחון כלכלי) ושיחסי מין מחוץ לנישואים (ובהמשך גם הבאת ילדים מחוץ לנישואים) נהיו נפוצים יותר.

"המשפחה החדשה" (אבא ואבא או אימא ואימא) מבית מדרשה של תנועת להט"ב מבקשת לפרוץ את המחסום האחרון שהציב פרסונס: הצורך באבא ואימא למען סוציאליזציה תקינה ועיצוב אישיותו של הילד. לפי התפיסה הלהט"בית ילד/ה לא זקוק/ה כלל לשתי דמויות הוריות משני המינים. להכרזה על זוג חד-מיני כעל משפחה לכל דבר ועניין אין תקדים בהיסטוריה האנושית. ילד הגדל ב"משפחה החדשה" הוא

ילד שאימו "ביצית" (או לחלופין, אביו "זרע") הגדל עם אבא (או אימא) ביולוגי(ת) ואדם נוסף - שום מכבסת מילים (כמו הורה א' והורה ב') לא תשנה זאת. נגד כל ניסיון אנושי, הלהט"בים מנסים לשכנע אותנו שילד הגדל עם שני "אבות" לא יחפש את אימו הביולוגית, וילד הגדל עם שתי אימהות לא יחפש את אביו הביולוגי. זה פשוט לא יעניין אותו. הניסיון האנושי מלמד שילדים ואף אנשים מבוגרים שנבצר מהם להכיר את הוריהם הביולוגיים מחפשים אותם במשך כל החיים. אין ספור סרטים ושידורי טלוויזיה (ביניהם הסדרה "אבודים") הם עדות חיה לכך.

בשל התכחותה למצב אנושי בסיסי זה, "המשפחה החדשה" מבית מדרשה של התנועה הלהט"בית מהווה ניסוי פסול בילדים (ראו גם ערך "הזכות להורות"). הסרטונים הרבים הכוללים ראיונות עם ילדים מאושרים של אבא ואבא (או אימא ואימא) המציפים את התקשורת אינם אלא תעמולה, שהרי מה יאמר מול המצלמה ילד שגדל כך ואינו מכיר מציאות אחרת?

פשוט הדבר שמבחינת הדת היהודית, "המשפחה החדשה" פסולה מכול וכול - היא אינה משפחה. בגמרא מובא שאפילו באומות שהיו פרוצות במשכב זכר לא נמצא מי שכותב "כתובה לזכרים". זאת ועוד: בניגוד לדתות אחרות, היהדות צמחה לא מתוך חזונו של יחידי סגולה (כמו קונפוציוס, בודהה, ישו, מוחמד ועוד), אלא מתוך המשפחה (של האבות והאימהות), דבר המשתקף בכל הדורות במרכזיותה של המשפחה בהווי היהודי. אשר על כן, פירוק המשפחה, הפוגע בכלל החברה האנושית, פוגע כפליים בעם היהודי.

הזכות להורות

בשנת 2012 חתמה מדינת ישראל על אמנה בינלאומית בשם "האמנה הבינלאומית לזכויות אנשים עם מוגבלויות". סעיף 23 באמנה קובע שגם לזוג (אישה וגבר) בעל מוגבלות שכלית או גופנית יש "זכות להורות", והמדינה אינה רשאית למנוע מזוג שכזה להתחתן ולהוליד ילדים. אין באמנה כל אזכור של זוגות חד-מיניים. תנועת להט"ב דורשת להחיל את הזכות להורות גם על זוגות חד-מיניים. הרעיון ש"הזכות להורות" עומדת גם לזוג חד-מיני מנסה להעלים את העובדה הפשוטה שכל אדם על פני הגלובוס נולד ממפגש של זרע (של אבא ביולוגי) וביצית (של אימא ביולוגית). אין שני אבות. בשום מקום. לעומת זאת יש מציאות של גבר המנהל אורח חיים חד-מיני האסור על פי התורה ומבצע את הדבר הבא: הוא מוסר את זרעו למכון שבו מופרית ממנו ביצית של אישה כלשהי ומושתלת ברחם של פונדקאית. בתהליך לא טבעי זה, הכרוך בהחפצה חמורה של הפונדקאית המשמשת - כמעט תמיד בשל מצוקה כלכלית - רחם בתשלום לכל דורש, נולד ילד/ה. ילד זה נמסר בחזרה לאביו הביולוגי, המבקש לגדלו עם חברו החד-מיני שאין לו כל קשר ביולוגי לילד ולכן הוא אינו אביו. לילד זה יש אב מזוהה ואם ביצית אלמונית.

"הזכות להורות" לזוגות חד-מיניים -
חידוש שאין כדוגמתו בכל ההיסטוריה
האנושית - באה על חשבון זכותו
של כל ילד לגדול במשפחה עם אבא
ואימא - דמויות הוריות משני המינים.
אף כי בפועל יש ילדים הגדלים

**"הזכות להורות" לזוגות חד-מיניים -
חידוש שאין כדוגמתו בכל ההיסטוריה
האנושית - באה על חשבון זכותו של
כל ילד לגדול במשפחה עם אבא ואימא**

במשפחות חד-הוריות עקב גירושין, פטירה וכדו', מצב זה שונה מהותית מהשלילה המכוונת, בידועין וב"גאוה", של דמות הורית גברית או נשית מילד. מציאות חדשה זו מהווה ניסוי חברתי פסול בילדים (ראו לעיל הערך "משפחה - המשפחה החדשה"). תופעה זו - הקיימת כבר בארץ (בעיקר באזורים מסוימים) - מביאה לעולם מציאות של יתמות יזומה, כאשר כל ילד הגדל בזוגיות חד-מינית הוא בהכרח יתום מאב או מאם.

פוליאמוריה

המונח "פוליאמוריה" מורכב משתי מילים: "Poly" ("רבים" ביוונית) ו"Amor" ("אהבה" בלטינית). פירוש פוליאמוריה: ריבוי אהבות. זהו מונח מכובס לניאוף בהסכמה. פוליאמוריה היא כינוי לתפיסה הקוראת תיגר על הזוגיות המונוגמית (עם בן/בת זוג אחד/אחת) ומאפשרת, ואף מעדיפה, יחסי אהבה (נפשית וגופנית) בין הרבה אנשים. ארגוני להט"ב תומכים בפוליאמוריה וחלק גדול מאנשיהם מגדירים את עצמם "פוליאמורים". הפוליאמורים טוענים שבניגוד לניאוף הקלאסי, הקורה על פי רוב בסתר,

מעשה הניאוף הופך לגיטימי כאשר יש הסכמה בין הצדדים. הם מקדמים תפיסה זו ואף דורשים מהמדינה להכיר בקומונות, בהן מקיימים יחסים רב-מיניים, כמשפחה. מדובר אפוא ב"משפחות" עם הרבה אבות והרבה אימהות המגדלות ילדים ביחד.

מעבר לכשל המוסרי הכרוך במערכת יחסים שבה לאמיתו של דבר איש אינו מחויב לאיש, הניסיון מלמד שאנשים שחיו במשך שנים ביחסים פוליאמוריים נפגעו רגשית לכל החיים

נוסף על כך, קיימת גם שיטה פסיכולוגית המעניקה טיפול פוליאמורי לזוגות. הכוונה היא להמלצה לצרף מישהו שלישי (ורביעי) לזוגיות כדי "לרענן" אותה. כלי תקשורת מובילים בישראל, בראשם ynet, מקדמים - בגיבוי של אנשי אקדמיה מסוימים - את התפיסה הפוליאמורית באמצעות מאמרי דעה ותחקירים אוהדים.

כל אחד מאיתנו מוזמן לשפוט אם הוא/היא רוצה לחיות בחברה/מדינה שבה פוליאמוריה היא מבנה משפחתי מקובל ומעוגן בחוק כפי שדורשים ארגוני להט"ב ופסיכולוגים באקדמיה. מעבר לכשל המוסרי הכרוך במערכת יחסים שבה לאמיתו של דבר - למרות ההצהרות המתחסדות על אהבה אין קץ - איש אינו מחויב לאיש, הניסיון מלמד שאנשים שחיו במשך שנים ביחסים פוליאמוריים נפגעו רגשית לכל החיים, שלא לדבר על הילדים שגדלו בתנאים כאלה ועלולים להתלבט בשאלה מי בין האופציות השונות הוא אביהם הביולוגי.

הומופוביה

"פובוס" ביוונית העתיקה הוא (אל ה)פחד. "פוביה" מציינת מצב חרדתי, כמו לדוגמה קלאוסטרופוביה (פחד ממקומות סגורים), אַרְכָנופוביה (חרדה מפני עכבישים), ועוד. המושג "הומופוביה" הומצא בסוף שנות השישים של המאה הקודמת על ידי הפסיכולוג היהודי-אמריקאי ג'ורג' וינברג (1929 - 2017), והוא מציין עוינות כלפי חד-מיניים. המושג נועד מתחילתו לשרת אג'נדה פוליטית-חברתית שהפכה את היוצרות: אם עד אז היה מקובל לראות בחד-מיניות סטייה או הפרעה, הוגדר מעתה כל מי שהמשיך לחשוב כך, כסובל בעצמו מהפרעה נפשית. וינברג אף הציע להכניס את ההומופוביה לרשימת

מחלות הנפש. מטרתם הסופית של מקדמי המושג "הומופוביה" היא, לדברי וינברג, להגיע למצב שבו תקבל החברה אורח חיים חד-מיני כפי שהיא מקבלת אנשים איטרים. לשיטתם, כל מי שמתנגד למטרה זו סובל מהומופוביה, וככזה זקוק

המושג "הומופוביה" משמש בידי ארגוני להט"ב והמערכות התומכות בהם באופן מובהק כלי לדה-לגיטימציה של כל מי שאינו שותף למגמתם למסד את תופעת החד-מיניות

לטיפול, או - חמור אף יותר - מוגדר כאויב חשוך של האנושות הנאורה. אם כן, המושג "הומופוביה" משמש בידי ארגוני להט"ב והמערכות התומכות בהם באופן מובהק כלי לדה-לגיטימציה של כל מי שאינו שותף למגמתם למסד את תופעת החד-מיניות.

אי אפשר להתעלם מכך שלפי הגדרת ארגוני להט"ב משה הומופוב ותורתו הומופובית. משכב זכר מהווה עבירה על אחד מאיסורי העריות היותר חמורים בתורה, המכונה "תועבה", והוא שייך לפי חז"ל למועדון האקסקלוסיבי של שלושת איסורי "ייהרג ואל יעבור".

יצוין שהמושג הומופוביה ספג ביקורת גם בחוגים אקדמיים, וזאת בדיוק בשל ההקשר החברתי-פוליטי שמתוכו הוא נולד. ממתי ממצייאים פוביות כדי לקדם אג'נדה חברתית?! בפרט כאשר האדם ה"סובל" מהתופעה אינו מרגיש כל מצוקה ואינו חפץ "להירפא" ממנה. ביקורת נוספת מתייחסת לכך שפוביות אחרות מציינות בדרך כלל

חרדה - בעוד שהומופוביה מציינת, כאמור, בעיקר עוינות (הנובעת למשל מסלידה, מעוינות אידיאולוגית ועוד) ולא מצב חרדתי.

אף שהמושג "הומופוביה" שנוי במחלוקת, ייתכן שהוא טומן בחובו בכל זאת תובנה אחת מועילה. מעריכים שהנטייה החד-מינית קיימת אצל כ-3% מהאוכלוסייה (ראו ערך "הומוסקסואליות"), והיא חוצה מגזרים! למי שסובל מנטייה שלא בחר בה - ואיננו "מתארגן" כדי להניף את דגלה ב"גאווה" - מגיעה אמפתיה ולא יחס עוין.

עם זאת, לא צריך להיבהל מההתקפה התקשורתית על כל מי שמוגדר על ידה כ"הומופוב": עלינו להתנגד בתוקף לתנועת להט"ב שמגמתה היא להביא את ה"בשורה" החד-מינית לבני הנוער ובכך להרחיב את שורותיה!

”טיפול המרה” או טיפול פסיכותרפיה?

ערך זה מתייחס בעיקר להומוסקסואלים, הן בשל גודלה של קבוצה זו (ראו ערך ”אותיות להט”ב - האות ’ה“), והן בגלל שהדיון והמחקרים בנושא זה מתמקדים בדרך כלל בהם.

אם ניתן להפוך איש לאישה, מדוע לא יהיה אפשר להשפיע באמצעות טיפול פסיכותרפיה על הומוסקסואלים לפתח רגשות הטרוסקסואליים? ארגוני להט”ב מנסים להחביא סתירה פנימית זו בהשקפתם ולהפליל כל ניסיון של תרפיה המבקשת להשפיע על האוריינטציה המינית.

המינוח ”טיפול המרה” טומן בחובו מלכודת. ארגוני להט”ב מנסים ללכד תחתיו את כל הניסיונות להשפיע על האוריינטציה המינית של האדם. ואכן, חלק מניסיונות אלה, שרובם כבר אינם בשימוש כיום, לא הוכיחו את עצמם ולעיתים אף הזיקו. אולם אין זה אומר שכל ניסיון להציע תרפיה לאדם שחפץ לנרמל את נטייתו המינית, נכנס לקטגוריה זו.

האוריינטציה המינית של האדם, בין אם היא מולדת בין אם לאו, שייכת לרבדים העמוקים של האישיות האנושית שקשים לפיענוח. עם זאת, ברור שכמו כל תחום נפשי אחר, גם התחום של המשיכה המינית אינו חסין מפני שינויים. ארגוני להט”ב אינם פוסקים מלהדגיש עובדה זו כאשר הדבר נוח להם: למשל, כשגבר מביע את רצונו ”להמיר” את עצמו לאישה (ראו ערך ”להט”ב - האות ’ט“). אם ניתן להפוך איש לאישה, מדוע לא יהיה אפשר להשפיע באמצעות טיפול פסיכותרפיה על הומוסקסואלים לפתח רגשות הטרוסקסואליים? ארגוני להט”ב מנסים להחביא סתירה פנימית זו בהשקפתם ולהפליל כל ניסיון של תרפיה המבקשת להשפיע על האוריינטציה המינית. כל המנסה להציע טיפול בתחום זה מוכתם כעברייני. לאחר שהסתדרות הפסיכולוגים בישראל פרסמה בשנת 2011 נייר עמדה שבו היא מאפשרת למטפל לערוך טיפולי המרה למטופל המעוניין בכך מרצונו החופשי, ארגוני להט”ב מפעילים לחץ כבד כדי לאסור טיפולים שכאלה מכול וכול.

יש לציין כי עד עצם היום הזה לא נערכו מחקרי עומק מקיפים בעניין טיפולים

פסיכותרפיים המבקשים להשפיע על האוריינטציה המינית של האדם. ברור הדבר שהגישה העוינת של הממסד הרפואי לטיפולים אלה אינה נטולת הקשר חברתי. ארגוני הלהט"ב יצרו אווירה אגרסיבית מאוד שבמסגרתה הם מטילים אימה על כל מי שמעז לעשות מחקר בנושא. אשר על כן, גישתו של הממסד הרפואי מבוססת בראש ובראשונה על תפיסת עולם (שהשתנתה) ולא על מחקר. כך היה כבר בשנות ה-70 כאשר הוסרה ההומוסקסואליות מספר המחלות הנפשיות של האיגוד הפסיכיאטרי האמריקאי (DSM). הסרתה הייתה תוצאה ישירה של מהפכת הסטודנטים בשנת 1968 ושינוי האווירה הציבורית, ולא של פריצת דרך מחקרית.

כתוצאה מכך, אנחנו עדים בעשורים האחרונים למצב בלתי נסבל בו כל מי שמנסה לטעון שניתן להשפיע על האוריינטציה המינית של האדם מוחרם מקצועית, חברתית ואקדמית ומוכתם מוסרית. המקרה המוכר ביותר הוא המקרה של הפסיכיאטר האמריקאי רוברט שפיצר (1932 - 2015). בשנות ה-70 של המאה הקודמת, שפיצר היה עוד יקיר תנועת הלהט"ב, וזאת בשל פעילותו הנמרצת נגד הגדרת ההומוסקסואליות

כמחלה (למעשה הוא היה אחת הדמויות הבולטות מאחורי הסרת ההומוסקסואליות מה-DSM). היחס אליו השתנה מקצה אל קצה לאחר שערך, בשנת 2001, מחקר - אותו פרסם מאוחר יותר בכתב עת מדעי נחשב - שבו טען על סמך

אנחנו עדים בעשורים האחרונים למצב בלתי נסבל בו כל מי שמנסה לטעון שניתן להשפיע על האוריינטציה המינית של האדם מוחרם מקצועית, חברתית ואקדמית ומוכתם מוסרית.

כ-200 עדויות, שבמקרים רבים, כאשר יש מוטיבציה מצד המטופלים, ניתן להפוך הומוסקסואלים לסטרייטים. בעקבות פרסום זה ספג שפיצר התקפות כה עזות מצד התנועה הלהט"בית עד שפנה כעבור עשר שנים - בהיותו זקן וחולה - לעורך כתב העת הנ"ל בבקשה לפרסם את התוצאות על המאמר. העורך לא נענה בציינו שבקשתו של שפיצר אינה מנומקת דיה... קשה להימנע מהרושם שהכאתו הדרמטית על חטא של שפיצר, ובקשת סליחה ומחילה מקהילת הלהט"ב שליוו את מכתבו לעורך כתב העת, באו על רקע להצים שהופעלו עליו.

כיום, גם בארץ, קשה יהיה למצוא קרן מחקר שתממן מחקר המבקש לבחון אם ניתן להשפיע על הנטייה ההומוסקסואלית, וגם האוניברסיטאות והמוסדות האקדמיים לא

ירצו לעודד מחקר שכזה. הנושא טאבו, אף שיש ביקוש לפתרונות (בפרט אצל צעירים דתיים). חוקר שיעז לבחון, אם יש מענה ולו חלקי, לבעיית ההומוסקסואליות, יסכן את הקריירה שלו ואת פרנסתו. כיום, תחום המחקר היחיד המותר ביחס לקהילת הלהט"ב הוא מחקר שתומך ביציאה מהארון. אף כי ישנם פסיכולוגים קליניים ואנשי מקצוע אחרים המצביעים על מקרים רבים של הצלחות פסיכותרפיות שעזרו לבעלי נטייה הומוסקסואלית להקים משפחה רגילה, אנשי מקצוע אלה נאלצים להסתיר את עמדתם זו מחשש פן יבולע להם. כמו סתימת הפיות התקשורתית, גם סתימת הפיות המחקרית והטיפולית חייבת להיפסק.

 **בוחרים
במשפחה**

